

Geloofs-leven

Eredienst!

Groiegroepen C.G.K. Groningen
Seizoen 2003/2004, nr. 11

Bijbelstudie: Psalm 122

Doel van dit gesprekspapier

Vanuit de psalm een stuk bezinning op gang brengen ten aanzien van onze eredienst.

Gebed

Ontmoeting met elkaar

- ☛ Probeer eens onder woorden te brengen wat voor jou een “eredienst” is.
- ☛ Probeer eens onder woorden te brengen, welke elementen uit een kerkdienst bepalend zijn of je zegen ervaart.
- ☛ Welke invloed heb je zelf op dat ervaren van zegen?
- ☛ Kan het zo zijn dat je zegen ervaart, terwijl het geen echte zegen is; en omgekeerd dat je geen zegen ervaart (in elk geval niet direct) maar dat het wel tot zegen is (of blijkt te zijn)? Probeer in het gesprek hierover concreet en persoonlijk te worden!

Inleiding op Psalm 122

Het opschrift zullen we wel moeten lezen als: “uit de bundel van David”. Het is op grond van de inhoud van de psalm niet zo voor de hand liggend dat David dit zelf geformuleerd heeft. De grote nadruk op de eredienst in de tempel te Jeruzalem voor alle stammen van Israël lijkt te wijzen op de periode (ruim) voor de Babylonische ballingschap.

In vs 1-2 wordt het moment van de beslissing om naar de tempel te gaan samengebracht met het moment van het binnengaan van Jeruzalem. Er volgt een loflied op deze stad, die wat betreft ligging en inrichting een juweel is voor het oog. Dit is het door God aangewezen centrum van eenheid voor de stammen van Israël. Dit is de enige plaats waar Hij door middel van (dieren)offers gediend wil worden (zie o.a. Deuteronomium 12: 13-14). Dit is de plaats waar de Israëliet op een bijzondere wijze God ontmoette, die hier “woonde te midden van Zijn volk”. Natuurlijk is de HERE overal tegenwoordig, maar de tempel is als het ware Zijn “spreekkamer”. Hier werd vergeving van zonden uitgedeeld en de herstelde gemeenschap met Hem ervaren in de offermaaltijden.

In Jeruzalem was ook het hoogste gerechtshof gevestigd (de koning uit het nageslacht van David plus zijn adviseurs). Van hieruit ging recht en gerechtigheid door het land. Het bedreigde bestaan werd in de ruimte gezet. Hier ging vrede (sjaloom) vanuit, dat wil zeggen “heelheid van alle verhoudingen”.

Jeruzalem was de stad, de basis van de vrede. In de praktijk ontbrak er nogal eens wat aan die vrede. Het ging bij tijd en wijle goed fout in de tempel en bij de rechtspraak. En de stad van de vrede werd ook politiek-militair regelmatig “onder vuur genomen”. Blijkbaar is het “wonen van God” te midden van Zijn volk geen garantie dat het dus goed gaat.... Blijkbaar “werkt” het alleen als God bij dat volk de plaats krijgt die Hem toekomt. Blijkbaar vergt het ons gebed en onze inzet.....

Bezinning vanuit de Bijbel

📖 Lezen: Psalm 122

1. Wat valt je in deze psalm op?
2. Waar beleef jij vreugde aan in de dienst aan God?
  - a. Als je denkt aan de omgang met Hem bij je thuis?
  - b. Als je denkt aan de omgang met Hem in de kerk (gemeente en kerkdienst)?
3. Zie vers 4. Het is een voorschrift om God te loven. Even voor de duidelijkheid:
  - danken = bedanken voor wat je hebt gekregen
  - loven = eren om wat iemand heeft gedaan
  - aanbidden = eren om wie iemand isNatuurlijk liggen deze begrippen in elkaars verlengde en gaan in elkaar over.
  - a. *Op welke manier krijgt het loven van God vorm in jouw leven? Wat zou je willen verbeteren? Hoe?*
  - b. *Op welke manier krijgt het loven van God vorm in onze eredienst? Wat zou je verbeterd willen hebben? (graag verneem ik over dit laatste de nodige reacties via de e-mail!)*

 Lezen: Handelingen 17: 24

4. Bespreek de stelling: Het is niet juist een kerkgebouw “huis van God” te noemen. Als dit zo is, welke praktische en/of principiële gevolgen heeft dit dan? B.v. “Luxe past niet bij een kerkgebouw”?!

 Lezen: 1 Korinthiërs 3: 16-17; 1 Timotheüs 3: 15

5. In het Nieuwe Testament is de plaats van de tempel ingenomen door de individuele gelovigen en door de gemeente van Christus. Lees ook Romeinen 12: 1-2. Wat betekent het voor jou dat jijzelf “Gods tempel” bent? Wat betekent het voor je omgaan met je lichaam en je geest? Wat betekent het voor je omgaan met medegelovigen?
6. Naast de tempel is na de Babylonische ballingschap de synagoge (dit woord betekent: samenkomst) ontstaan. De synagoge kent liturgische elementen, maar is vooral het “leerhuis”. De christelijke gemeente heeft zich wat betreft vorm en inhoud enigszins laten bepalen door de synagoge. Anderzijds is de samenkomst van de Nieuw Testamentische gemeente gestempeld door de “tafel” en het “huis”. Er waren gemeenschappelijke maaltijden, waarvoor ieder die daartoe in staat was iets meenam. Dit gebeurde in de wat grotere huizen van wat rijkere gemeenteleden. Bij deze maaltijden stond het vieren van de gemeenschap met God en met elkaar centraal. De diaconie werd praktisch en onopvallend beoefend: ieder kon meeëten. Tijdens dit “liefdemaal” werd ook het Heilig Avondmaal gevierd. Zie Handelingen 2: 44-47; 1 Korinthiërs 11: 17-22, 33. Deze elementen zijn we kwijt geraakt toen de kerk aan gebouwen kwam, die ging inrichten als “tempel” en het avondmaal steeds meer het karakter van een “offer” kreeg....
- Wat kunnen wij doen aan gemeenschaps-bevordering?*
  - Op welke wijze kunnen wij het leer-element in onze gemeenschap versterken?*
  - De basis van de eredienst in Jodendom en christendom is thuis in het eigen gezin. Dat “huis” is principieel open, anderen mogen “meevieren”. Tempel, synagoge en kerk geven inhoud aan de huisviering, maar kunnen deze niet vervangen! Hoe kunnen wij daar in onze gezinnen vorm aan geven?*
7. Bespreek de stelling: “Als je niet met je kind zingt, bidt, en bijbel leest als het 6 jaar oud is, lukt het zeker niet meer als het 16 is”.

 Lezen: 1 Korinthiërs 14: 26

8. Wat leren we van deze tekst en hoe kunnen we dit toepassen?

 Lezen: Psalm 122: 6-9 en de laatste alinea van de inleiding

9. Wat heeft het ons te zeggen dat onze verantwoordelijkheid, ons gebed en onze inzet blijkbaar een plek krijgen in Gods handelen? Welke concrete beslissingen gaan we als groep nemen om onze verantwoordelijkheid na te komen.....?

 Lezen: Psalm 122: 6-9 en Galaten 3: 26-29 en 6: 15-16.

10. Is het bidden om “vrede voor Jeruzalem” voor ons nog een letterlijke opdracht (Israël/Joodse volk), of geldt het alleen nog in geestelijke zin: vrede voor de (christelijke) broederschap?

Dankgebed en voorbede

Zingen

 Psalm 122

1. Hoe sprong mijn hart hoog op in mij, toen men mij zeide: “Gord u aan om naar des HEREN huis te gaan! Kom ga met ons en doe als wij!” Jeruzalem, dat ik bemin, wij treden uwe poorten in, u, Godsstad, mogen wij ontmoeten! Jeruzalem, van ver aanschouwd, wel saamgevoegd en welgebouwd, o schone stede, die wij groeten.	2. Hoe zijn de stammen opgegaan! Hier gingen ons de voeten voor der pelgrims, die de HEER verloor, hier, waar uw heilige muren staan! Jeruzalem, dat ik bemin, wij treden uwe poorten in naar 's HEREN woord, om zijns naams ere! Zo is het Israël gezegd: hier zijn de zetels van het recht, de troon, waar David zal regeren!	3. Bidt heil toe aan dit Vredesoord: dat die u mint bevredigd zij, dat vrede in uw wallen zij, gezegend zij uw muur en poort! Jeruzalem, dat ik bemin, wij treden uwe poorten in om u met vrede te ontmoeten! Om al mijn broeders binnen u, om 's HEREN tempel wil ik u, o stad van God met vrede groeten.